

ความสามารถในการอ่านคำศัพท์พื้นฐานโดยใช้เพลงคาราโอเกะของนักเรียน
ที่มีภาวะเสี่ยงบกพร่องทางการเรียนรู้

The Reading Ability in Basic Thai Words of Students with Learning Difficulties
by Using Karaoke Song

นุจรินทร์ โคตรสุวรรณค์^{1*} และ จรรยา บุญมีประเสริฐ²

Nudjarin Kodsavan^{1*} and Janya Boonmeeprasert²

¹นักศึกษาลัทธิศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอนการศึกษาพิเศษ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น

Master of Education program in Curriculum and Instruction in Special Education, Faculty of Education, Khon Kaen University

²ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สาขาวิชาหลักสูตรและการสอนการศึกษาพิเศษ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น

Assistant Professor, Curriculum and Instruction in Special Education Program, Faculty of Education, Khon Kaen University

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสามารถในการอ่านคำศัพท์พื้นฐานของนักเรียนที่มีภาวะเสี่ยงบกพร่องทางการเรียนรู้และเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านคำศัพท์พื้นฐาน ก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้เพลงคาราโอเกะ กลุ่มเป้าหมายเป็นนักเรียนที่มีภาวะเสี่ยงบกพร่องทางการเรียนรู้ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558 โรงเรียนบ้านหนองแวงหนองจิกโนน จำนวน 3 คน โดยใช้รูปแบบการวิจัยแบบกลุ่มเดียวทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ 1) แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เพลงคาราโอเกะ จำนวน 6 แผน 18 ชั่วโมง 2) แบบทดสอบความสามารถในการอ่านคำศัพท์พื้นฐาน ระหว่างเรียน จำนวน 6 ชุด ชุดละ 10 คำ และ 3) แบบทดสอบความสามารถในการอ่านคำศัพท์พื้นฐานก่อนเรียนและหลังเรียน จำนวน 60 คำ การวิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติขั้นพื้นฐาน คือ หาค่าเฉลี่ยและค่าร้อยละ

ผลการวิจัยความสามารถในการอ่านคำศัพท์พื้นฐานก่อนเรียนและหลังเรียนพบว่า นักเรียนทั้ง 3 คน มีคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน โดยก่อนเรียน มีคะแนนเฉลี่ย 13.33 คิดเป็นร้อยละ 22.22 จากคะแนนเต็ม 60 คะแนนหลังเรียน มีคะแนนเฉลี่ย 45.33 คิดเป็นร้อยละ 75.56 จากคะแนนเต็ม 60 คะแนน นักเรียนทั้ง 3 คน มีคะแนนพัฒนาการเฉลี่ย 32 คิดเป็นร้อยละ 53.33 และผลการวิจัยความสามารถการอ่านคำศัพท์พื้นฐานระหว่างเรียน (ก่อนเรียนและหลังเรียน) พบว่า นักเรียนทั้ง 3 คน มีคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน โดยก่อนเรียน มีคะแนนเฉลี่ย 17 คิดเป็นร้อยละ 28.34 จากคะแนนเต็ม 60 คะแนนหลังเรียนมีคะแนนเฉลี่ย 48.33 คิดเป็นร้อยละ 80.56 จากคะแนนเต็ม 60 คะแนน นักเรียนทั้ง 3 คน มีคะแนนพัฒนาการเฉลี่ย 31.33 คิดเป็นร้อยละ 52.23

คำสำคัญ: ความสามารถในการอ่าน, คำศัพท์พื้นฐาน, เพลงคาราโอเกะ

Abstract

The objectives of this research were to study the reading ability in basic Thai Words of students with learning difficulties by using Karaoke Song, and to compare the Reading Ability in Thai Words before and after study by using Karaoke Song. The target group consisted of 3 Pratomsuksa 3 Students with Learning Difficulties, during thesecond semester of 2015 Academic Year, Ban-NongwangNongjiNontoon School. The research design was One Group Pretest Posttest. The instruments using for data collection were: 1) Six Lesson Plans by using song with Karaoke, 18 hours, 2) Six Packages of Reading Ability Test in Basic Thai Words during studying, 10 Words each package, and 3) the Reading Ability Test in 60 Basic Thai Words before and after study. Data were analyzed by using Basic Statistic including the Mean, and Percentage.

The research findings of formative assessment at reading ability in Basic Thai Words, found that all of 3 Students had higher posttest scores than pretest scores. Their pretest Mean score was 13.33 points or 22.22% out of 60 full score. Their Posttest Mean Score was 45.33 points or 75.55% out of 60 full score. Reading ability of 3 students increased 53.33%. In addition, the comparison of reading ability during their studying (Pretest and Posttest), found that all of them had higher Posttest Score than their Pretest Score. Their Pretest Mean Score was 17 points or 28.34% out of 60 full score. Their Posttest Score was 48.33 points or 80.56% 60 full score and the difference of post test and pretest was 52.23%.

Keywords: Reading Ability, Basic Thai Words, Karaoke Song

บทนำ

มนุษย์ทุกคนไม่สามารถเลือกเกิดได้แต่เมื่อเกิดมาแล้วมนุษย์มีสิทธิ์ที่จะเลือกการศึกษา เลือกอาชีพ เลือกที่จะดำรงชีวิตในสังคมได้เท่าเทียมกัน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับศักยภาพความสามารถและโอกาสของแต่ละบุคคลอาจจะมีโอกาสไม่เท่าเทียมกันแต่กฎหมายให้สิทธิคนพิการทุกคนเท่าเทียมกันกับคนปกติ ผู้วิจัยให้ความสำคัญต่อนักเรียนกลุ่มนี้มากโดยเฉพาะนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่เป็นนักเรียนที่มีภาวะเสี่ยงบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน จำนวน 3 คน จากการสังเกตจากการเรียนการสอน พบว่านักเรียนอ่านคำศัพท์ที่ง่าย ๆ ไม่ได้ ไม่กล้าอ่านออกเสียง และบางคำก็อ่านไม่ถูก อ่านผิดไม่มีความมั่นใจในการอ่าน จากผลการทดสอบการอ่านคำศัพท์โดยใช้แบบทดสอบ แบบประเมินความสามารถการอ่านคำศัพท์พื้นฐาน พบความบกพร่องของนักเรียนด้านการอ่านมีความบกพร่องด้านการอ่านที่ใกล้เคียงกันซึ่งคะแนนที่ ของนักเรียนทั้งสามคนอยู่ที่ 61-70

ซึ่งจัดอยู่ในกลุ่มที่ 3 คือกลุ่มที่ควรได้รับการช่วยเหลือด้านการศึกษา โดยใช้แบบคัดกรองของกระทรวงศึกษาธิการ และใช้แบบคัดกรอง KUS - SI Rating Scales: ADHD/LD/Autism (PDDS) ด้วยเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะนำเพลงคาราโอเกะมาพัฒนาการอ่านคำศัพท์พื้นฐานของนักเรียนที่มีภาวะเสี่ยงบกพร่องทางการเรียนรู้ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เพราะเนื่องจากเพลงคาราโอเกะเป็นสื่อที่มีทั้งเสียงดนตรีเนื้อร้องทำนอง มีภาพประกอบท่าทางการเคลื่อนไหวตามเนื้อร้องของเพลง และที่สำคัญแตกต่างจากเทปบันทึกเสียงทั่วไปคือมีเนื้อร้องของเพลงตรงที่เป็นคำศัพท์พื้นฐานก็จะแทรกแถบสีสันที่ต่างไปจากคำศัพท์อื่นๆ ทำให้เป็นที่สังเกตและจดจำเหมาะสำหรับนักเรียนที่มีภาวะเสี่ยงบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่านทำให้นักเรียนมีความสนุกสนาน เพลิดเพลิน คลายความเครียด มีความสุขในขณะที่เรียนเพราะเกิดทักษะทั้งการฟัง การดู การพูด การอ่าน การที่นักเรียนได้เคลื่อนไหวเปลี่ยนอิริยาบถบุคคลิกท่าทางอยู่บ่อยๆ

จึงทำให้นักเรียนไม่เบื่อการเรียนมีพัฒนาการด้านร่างกาย อารมณ์ สังคมและสติปัญญาและเป็นแนวทางสำหรับผู้เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนภาษาไทย ได้แก่ ผู้บริหาร หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ครู ผู้ปกครอง นำไปจัดการเรียนการสอนการอ่านคำศัพท์ต่างๆ ได้โดยการใช้เพลงคาราโอเกะต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความสามารถในการอ่านคำศัพท์พื้นฐานของนักเรียนที่มีภาวะเสี่ยงบกพร่องทางการเรียนรู้ ด้วยเพลงคาราโอเกะ
2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านคำศัพท์พื้นฐานของนักเรียนที่มีภาวะเสี่ยงบกพร่องทางการเรียนรู้ ก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยเพลงคาราโอเกะ

วิธีดำเนินการวิจัย

1. กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมาย เป็นนักเรียนที่มีภาวะเสี่ยงบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 3 คน ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558 โรงเรียนบ้านหนองแขงหนองจิกโนนตุ่น อำเภอพระยืน จังหวัดขอนแก่น ซึ่งผ่านการคัดกรองตามแบบกระทรวงศึกษาธิการและแบบคัดกรองนักเรียน ที่มีภาวะสมาธิสั้นบกพร่องทางการเรียนรู้และ ออทิสซึม KUS-SIRating Scales: ADHD/LD/Autism (PDDs) เป็นกลุ่มที่ควรได้รับการช่วยเหลือด้านการศึกษา และยังไม่ได้รับการวินิจฉัยจากแพทย์ จำนวน 3 คน

2. ตัวแปรในการวิจัย

2.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ การสอนอ่านคำศัพท์พื้นฐานโดยใช้เพลงคาราโอเกะ

2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ความสามารถในการอ่านคำศัพท์พื้นฐาน

3. รูปแบบการวิจัย

การศึกษาครั้งนี้ใช้รูปแบบการวิจัยเชิงทดลองแบบกลุ่มเดียวที่มีการทดสอบก่อนและทดสอบหลังการทดลอง One GroupPretest-Posttest Design (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2538) เก็บข้อมูลโดยทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน

4. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

4.1 แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เพลงคาราโอเกะ จำนวน 6 แผน แผนละ 3 ชั่วโมง

4.2 แบบทดสอบความสามารถการอ่านคำศัพท์พื้นฐานก่อนเรียน หลังเรียน จำนวน 60 คำ

4.3 แบบทดสอบความสามารถการอ่านคำศัพท์พื้นฐานระหว่างเรียน

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

5.1 คะแนนทดสอบความสามารถการอ่านคำศัพท์พื้นฐานระหว่างเรียนโดยใช้เพลงคาราโอเกะ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้คะแนนเฉลี่ยและค่าร้อยละ นำเสนอข้อมูลเป็นรายบุคคลในรูปแบบตารางประกอบการบรรยาย

5.2 คะแนนทดสอบความสามารถการอ่านคำศัพท์พื้นฐานก่อนเรียนและหลังเรียน จำนวน 60 คำ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้คะแนนเฉลี่ยและค่าร้อยละ นำเสนอข้อมูลเป็นรายบุคคลในรูปแบบตารางประกอบการบรรยาย

สรุปและอภิปรายผล

1. สรุปผลการวิจัย

สรุปผลคะแนนทดสอบความสามารถการอ่านคำศัพท์พื้นฐาน ระหว่างเรียนพบว่านักเรียนมีความสามารถในการอ่านคำศัพท์โดยพบว่านักเรียน ทั้งสามคน มีคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน คือ นักเรียนคนที่ 1 มีคะแนนก่อนเรียนคิดเป็นร้อยละ 20 มีคะแนนหลังเรียนคิดเป็นร้อยละ 71.67 มีพัฒนาการเพิ่มขึ้นร้อยละ 51.67 นักเรียนคนที่ 2 มีคะแนนก่อนเรียนคิดเป็นร้อยละ 25 มีคะแนนหลังเรียนคิดเป็นร้อยละ 80 มีพัฒนาการเพิ่มขึ้นร้อยละ 55 นักเรียนคนที่ 3 มีคะแนนก่อนเรียนคิดเป็นร้อยละ 21.67 มีคะแนนหลังเรียนคิดเป็นร้อยละ 75.56 มีพัฒนาการเพิ่มขึ้นร้อยละ 53.33 โดยพบว่านักเรียน ทั้งสามคน มีคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนคือ ก่อนเรียนมีคะแนนเฉลี่ย 13.33 คิดเป็นร้อยละ 22.22 หลังเรียนมีคะแนนเฉลี่ย 45.33 คิดเป็นร้อยละ 75.56 มีคะแนนพัฒนาเฉลี่ย 32 คิดเป็นร้อยละ 53.33 และสรุปผลการเปรียบเทียบความสามารถการอ่านคำศัพท์พื้นฐาน ระหว่างเรียนของนักเรียนทั้งสามคน มีคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนคือ ก่อนเรียนมีคะแนนเฉลี่ย 17

คิดเป็นร้อยละ 28.34 หลังเรียนมีคะแนนเฉลี่ย 48.33
คิดเป็นร้อยละ 80.56 มีพัฒนาการเพิ่มขึ้นร้อยละ 52.23

2. อภิปรายผลการวิจัย

การศึกษาความสามารถการอ่านคำศัพท์
พื้นฐานของนักเรียนของนักเรียนที่มีภาวะเสี่ยงบกพร่อง
ทางการเรียนรู้ด้วยเพลงคาราโอเกะโดยนักเรียนทั้ง 3 คน
พบว่า นักเรียนทั้ง 3 คนมีความสามารถการอ่านคำศัพท์
พื้นฐานได้ดีขึ้น เป็นเพราะมีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้
ที่มีขั้นตอนของแผนการจัดการจัดกระบวนการเรียนรู้ทั้ง 6 แผนไว้
อย่างเป็นระบบซึ่งในตอนแรกจะทดสอบชุดความสามารถ
การอ่านคำศัพท์พื้นฐานชุดใหญ่ ก่อนเรียนและหลังเรียน
เป็นข้อสอบชุดเดียวกัน คือมีคำศัพท์ จำนวนทั้งสิ้น
รวม 60 คำ ทดสอบนักเรียนเป็นรายบุคคล และเก็บ
คะแนนไว้ก่อน ต่อมาจึงทำการสอนตามแผนการจัดการ
เรียนรู้ตามกระบวนการที่ตั้งไว้มี 5 ขั้นตอน คือ ขั้นที่หนึ่ง
ครูต้องจัดเตรียมชุดทดสอบจาก ชุดที่ 1 – 6 ให้พร้อมก่อน
เตรียมชุดเพลงคาราโอเกะทั้ง 6 ชุด เครื่องฉาย เตรียมสถานที่
เตรียมนักเรียนกลุ่มเป้าหมายและศึกษาวันเวลาที่เหมาะ
ในการสอนแล้วก็ทำความเข้าใจกับกลุ่มเป้าหมาย
ครูทดสอบความสามารถการอ่านคำศัพท์พื้นฐานชุด
ระหว่างเรียนก่อนในชุดนี้จะมีคำศัพท์ 10 คำ ให้ทดสอบ
การอ่านนักเรียนรายบุคคลและครูให้เก็บรวบรวมคะแนนไว้
ขั้นที่สอง เป็นขั้นการฝึกให้นักเรียนฟังเพลง
ร้องเพลง ซ้ำๆ หลายๆ รอบจากเพลงคาราโอเกะที่ครู
เตรียมไว้

ขั้นที่สาม ในขั้นตอนนี้จะสังเกตว่านักเรียน
ชอบมากเพราะนักเรียนได้เปลี่ยนอริยาบถออกท่าทาง
ประกอบเพลง ในขั้นตอนนี้ได้ฝึกการฟัง การดู
การพูดออกเสียงร้องตามเพลงและได้ฝึกและจดจำ
ท่าทางประกอบเพลงด้วย จะทำซ้ำๆ ย้ำทวนจนนักเรียน
จำเนื้อเพลงได้ ร้องเพลงได้ทำท่าประกอบเพลงได้ใน

ขั้นที่สี่ ครูฝึกให้นักเรียนสังเกตคำศัพท์ที่มี
สีสันแตกต่างแทรกอยู่ในเนื้อหาของเพลงชุดที่ครูกำลังสอน
ครูเปิดเพลงคาราโอเกะให้นักเรียนกลุ่มเป้าหมายฟัง
ให้นักเรียนช่วยกันจดจำคำศัพท์เหล่านั้นแล้วมาบอกครูว่า
มีคำไหนบ้างที่นักเรียนจำได้ ครูช่วยบอกคำศัพท์ที่นักเรียน
จำได้ ครูอธิบายคำศัพท์พร้อมฝึกให้นักเรียนฝึกแจกลูกแจก

คำเป็นกลุ่มบ้าง รายเดี่ยวบ้าง โดยครูเปิดเพลงคาราโอเกะ
แล้วหยุดเพลงตรงที่มีคำศัพท์เพื่อให้นักเรียนฝึกแจกลูก
แจกคำและอ่านคำศัพท์ ขั้นที่ห้าให้นักเรียนทวนโดยเริ่ม
จากร้องเพลงทำท่าประกอบเพลงฝึกแจกลูกแจกคำศัพท์
พื้นฐานฝึกอ่าน แล้วสรุปลงด้วยการให้นักเรียนทดสอบ
ความสามารถการอ่านคำศัพท์พื้นฐานระหว่างเรียน
รายบุคคลอีกครั้ง ครูเก็บรวบรวมคะแนนไว้ใน

ขั้นที่ 5 ขั้นนี้ทำให้นักเรียนทั้ง 3 คน ได้มี
การฟังเพลง ร้องตามเพลง ฝึกร้องเพลง ทำท่าประกอบเพลง
และอ่านออกเสียงคำศัพท์พื้นฐานในเนื้อร้องของเพลง
การใช้ทักษะการฟัง การพูด การอ่าน จึงทำให้นักเรียน
สามารถจำคำศัพท์ได้ดีขึ้น ได้ทำแบบทดสอบความ
สามารถการอ่านคำศัพท์พื้นฐานระหว่างเรียน และ
แผนเรียนรู้ได้ผ่านการตรวจสอบตลอดทั้งได้รับคำแนะนำ
จากอาจารย์ที่ปรึกษาตลอดทั้งผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 3 ท่าน
รวมทั้งเพลงคาราโอเกะที่ผู้วิจัยนำมาช่วยในกิจกรรมการเรียน
การสอนได้ผ่านการตรวจสอบความถูกต้องเชิงเนื้อหา
สามารถสร้างแรงจูงใจและดึงดูดความสนใจของนักเรียน
โดยอาศัยเทคนิคการนำเสนอคำศัพท์พื้นฐานโดยใช้เพลง
คาราโอเกะเป็นสื่อที่มีทั้งเสียงดนตรีเนื้อร้องทำนองมีภาพ
ประกอบท่าทางเคลื่อนไหวตามเนื้อร้องของเพลงและ
ที่สำคัญแตกต่างจากเทปบันทึกเสียงทั่วไปคือมีเนื้อร้อง
ของเพลงตรงที่เป็นคำศัพท์พื้นฐานก็จะแทรกสีสันที่ต่างไป
จากคำอื่นๆ ทำให้เป็นที่สังเกตและจดจำเหมาะสำหรับนักเรียน
ที่มีภาวะเสี่ยงบกพร่องทางการเรียนรู้ ด้านการอ่านทำ
ให้นักเรียนมีความสนุกสนานเพลิดเพลิน คลายความเครียด
มีความสุขในขณะที่เรียนเพราะเกิดทักษะทั้งการฟัง การดู
การพูด การอ่าน การที่นักเรียนได้เคลื่อนไหวเปลี่ยนอริยาบถ
บุคลิกท่าทางอยู่บ่อยๆจึงทำให้นักเรียนไม่เบื่อการเรียน
มีพัฒนาการด้านร่างกาย อารมณ์ สังคมและสติปัญญา
ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ จิรภา โนนทิง (2550)
ผลของการวิจัยพบว่า การพัฒนาทักษะการอ่านออก
เสียงคำควบกล้ำโดยใช้เพลงคาราโอเกะเป็นสื่อของ
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนโคกม่วงทองวิทยา
จังหวัดหนองบัวลำภู นักเรียนมีความก้าวหน้า ด้านการ
อ่านออกเสียงส่งผลให้นักเรียนมีความสามารถในการอ่าน
คำผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้

อภิปรายผลการเปรียบเทียบ

1. ความสามารถในการอ่านคำศัพท์พื้นฐานของนักเรียนที่มีภาวะเสี่ยงบกพร่องทางการเรียนรู้ ก่อนเรียนและหลังเรียน ด้วยเพลงคาราโอเกะ จากคะแนน 60 คะแนน นักเรียนทั้งสามคนมีคะแนนจากการทดสอบ โดยนักเรียนคนที่ 1 ก่อนเรียนได้ 12 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 20 หลังเรียนได้ 43 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 71.67 มีพัฒนาการเพิ่มขึ้น 31 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 51.67

นักเรียนคนที่ 2 ก่อนเรียนได้ 15 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 25 หลังเรียนได้ 48 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 80 มีพัฒนาการเพิ่มขึ้น 33 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 55

นักเรียนคนที่ 3 ก่อนเรียนได้ 13 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 21.67 หลังเรียนได้ 45 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 75 มีพัฒนาการเพิ่มขึ้น 32 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 53.33

สรุปคะแนนรวมของนักเรียนทั้งสามคน ก่อนเรียน 40 คะแนน คะแนนเฉลี่ย 13.33 คิดเป็นร้อยละ 22.22 หลังเรียน 136 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 75.55 มีพัฒนาการเพิ่มขึ้น 96 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 53.33 คะแนนเฉลี่ย 45.33 มีพัฒนาการเพิ่มขึ้น 32 คะแนน

2. ผลการเปรียบเทียบความสามารถการอ่านคำศัพท์พื้นฐานของนักเรียนที่มีภาวะเสี่ยงบกพร่องทางการเรียนรู้ ระหว่างเรียน จากชุดฝึกที่ 1-6 ด้วยเพลงคาราโอเกะ นักเรียนทั้งสามคนมีคะแนนความสามารถการอ่านคำศัพท์พื้นฐานระหว่างเรียน (ก่อนเรียน) สรุปคะแนนทดสอบความสามารถการอ่านคำศัพท์พื้นฐาน ระหว่างเรียนของนักเรียนที่มีภาวะเสี่ยงบกพร่องทางการเรียนรู้ทั้ง 3 คน จากชุดที่ 1-6 โดยใช้เพลงคาราโอเกะ หลังเรียนมีคะแนนสูงกว่าก่อนเรียน โดยมีคะแนนดังนี้

ชุดที่ 1 คะแนนทดสอบก่อนเรียนเท่ากับ 8 คะแนน คะแนนเฉลี่ย 2.67 คิดเป็นร้อยละ 26.67 คะแนนทดสอบหลังเรียนเท่ากับ 24 คะแนน คะแนนเฉลี่ย 8 คิดเป็นร้อยละ 80

ชุดที่ 2 คะแนนทดสอบก่อนเรียนเท่ากับ 10 คะแนน คะแนนเฉลี่ย 3.33 คิดเป็นร้อยละ 33.33 คะแนนทดสอบหลังเรียนเท่ากับ 26 คะแนน คะแนนเฉลี่ย 8.87 คิดเป็นร้อยละ 86.67

ชุดที่ 3 คะแนนทดสอบก่อนเรียนเท่ากับ 7 คะแนน คะแนนเฉลี่ย 2.33 คิดเป็นร้อยละ 23.33 คะแนนทดสอบหลังเรียนเท่ากับ 27 คะแนน คะแนนเฉลี่ย 9 คิดเป็นร้อยละ 90

ชุดที่ 4 คะแนนทดสอบก่อนเรียนเท่ากับ 11 คะแนน คะแนนเฉลี่ย 3.67 คิดเป็นร้อยละ 36.67 คะแนนทดสอบหลังเรียนเท่ากับ 24 คะแนน คะแนนเฉลี่ย 8 คิดเป็นร้อยละ 80

ชุดที่ 5 คะแนนทดสอบก่อนเรียนเท่ากับ 10 คะแนน คะแนนเฉลี่ย 3.33 คิดเป็นร้อยละ 33.33 คะแนนทดสอบหลังเรียนเท่ากับ 22 คะแนน คะแนนเฉลี่ย 7.33 คิดเป็นร้อยละ 73.33

ชุดที่ 6 คะแนนทดสอบก่อนเรียนเท่ากับ 5 คะแนน คะแนนเฉลี่ย 1.67 คิดเป็นร้อยละ 16.67 คะแนนทดสอบหลังเรียนเท่ากับ 22 คะแนน คะแนนเฉลี่ย 7.33 คิดเป็นร้อยละ 73.33

นักเรียนทั้งสามคนมีคะแนนทดสอบความสามารถการอ่านคำศัพท์พื้นฐานระหว่างเรียน ชุดที่ 1-6 ก่อนเรียนเท่ากับ 51 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 28.34 คะแนนทดสอบหลังเรียนเท่ากับ 145 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 80.56 มีพัฒนาการเพิ่มขึ้น 94 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 52.23

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 ควรมีการศึกษาวิจัยที่นำการจัดการเรียนรู้โดยใช้เพลงคาราโอเกะไปใช้ในการสอนอ่านคำศัพท์ที่มีปัญหาอื่นๆ เพราะเพลงคาราโอเกะจะช่วยให้นักเรียนเกิดความสนุกสนานเพลิดเพลิน และช่วยให้นักเรียนจำคำศัพท์ได้ง่ายขึ้น

1.2 การจัดการเรียนรู้โดยใช้เพลงคาราโอเกะของนักเรียนที่มีภาวะเสี่ยงบกพร่องทางการเรียนรู้ไปใช้ในการสอนอ่านคำศัพท์ควรมีคำจนถึงเนื้อหาของเพลงไม่ยาวจนเกินไปควรให้เหมาะสมกับระดับชั้นและวัยของนักเรียน

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาวิจัยการจัดการเรียนรู้โดยใช้เพลงคาราโอเกะร่วมกับวิธีการสอนในแบบอื่นๆ

2.2 ควรมีการศึกษาวิจัยถึงการใช้เพลงคาราโอเกะเป็นสื่อในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในกลุ่มสาระอื่นๆ เพื่อให้นักเรียนได้เรียนรู้ได้อย่างสนุกสนาน

2.3 ควรปรับเปลี่ยนเวลาในการสอนบ้างในบางวันเพราะนักเรียนที่มีภาวะเสี่ยงบกพร่องทางการเรียนรู้ถ้าเรียนจากเช้าจนถึงบ่ายคงหนักเกินไป ควรมีการปรับเปลี่ยนเวลาเรียนเป็นภาคเช้าบ้าง

2.4 ควรมีการเพิ่มตัวหนังสือของคำศัพท์ให้มีความเหมาะสม

เอกสารอ้างอิง

กระทรวงศึกษาธิการ. (2555). **แผนพัฒนาการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ ระยะ 5 ปี (พ.ศ. 2555-2559)**. กระทรวงศึกษาธิการ. สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. กรุงเทพฯ: ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ.

กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). **พระราชบัญญัติการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ พ.ศ.2551 และอนุบัญญัติตามพระราชบัญญัติจำนวน 6 ฉบับ**. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.

จิรภา โนนทิง. (2550). **การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำโดยใช้เพลงคาราโอเกะ เป็นสื่อของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3**. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

ดารณี อุทัยรัตนกิจ, ชาญวิทย์ พรนภดล และคณะ.

(2550). **คู่มือการใช้แบบคัดกรอง: แบบคัดกรองนักเรียนที่มีภาวะสมาธิสั้น บกพร่องทางการเรียนรู้ และออทิสซึม**. **วารสารพัฒนาคุณภาพวิชาการ**, 9(1), 32-39.

ดารณี ศักดิ์ศิริผล. (2549). **การพัฒนารูปแบบการเสริมสร้างทักษะการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัยที่มีภาวะเสี่ยงต่อการเกิดปัญหาทางการเรียนรู้**.

วิทยานิพนธ์การศึกษาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาพิเศษ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

ผดุง อารยะวิญญู. (2546). **เด็กเรียนยาก**. พิมพ์ครั้งที่ 1 กรุงเทพฯ: แวนแก้ว.

ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. (2538). **เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา**. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.

คันสนีย์ ฉัตรคุปต์. (2543). **ความบกพร่องในการเรียนรู้หรือแอลดี:ปัญหาการเรียนรู้ที่แก้ไขได้**. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.

ศรียา นิยมธรรม. (2535). **ความบกพร่องทางการได้ยิน ผลกระทบทางจิตวิทยาการศึกษาและสังคม**. กรุงเทพฯ: ภาควิชาการศึกษาพิเศษ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.